

NOTAT

10. juni 2013

J.nr. 2013-3459

JAIC/bik

Talepunkter til forelæggelse af EPSCO-dagsorden i
BEU, den 11. juni 2013

Det talte ord gælder

Talepunkt

Jeg vil gerne fremhæve de vigtigste beskæftigelsespunkter på EPSCO-rådsmødets dagsorden den 20. juni. Jeg henviser i øvrigt, som altid, til det oversendte samlenotat.

[Håndhævelsesdirektivet]

Den første sag på dagsordenen, jeg vil fremhæve, er punkt 1 om håndhævelsesdirektivet.

Desværre kunne jeg alene forelægge sagen til orientering i FEU. Det var oprindeligt ambitionen at forelægge til forhandlingsoplæg, fordi formandskabets ambition har været at nå til foreløbig enighed i Rådet.

På ambassadørmødet forrige fredag viste det sig imidlertid, at modsætningerne mellem landene er for store og for fastlåste.

Det er ærgerligt fordi, at social dumping er et reelt og stort problem i EU, og man burde kunne blive enige om bedre håndhævelse. Bedre håndhævelse vil være til gavn for alle, både for lønmodtagere og (ordentlige) virksomheder.

Desuden vil direktivet være en vigtig markering af, at den sociale dimension er en integreret del af det indre marked.

Det ærgrer mig også, fordi et direktiv vil give nogle ekstra redskaber i vores nationale indsats mod social dumping. En indsats, hvor vi har sat mange ressourcer ind efter finanslovsaftaler med Enhedslisten.

Direktivforslaget indeholder regler om administrativt samarbejde, hvor myndighederne bl.a. er forpligtet til at samarbejde over grænserne for at dæmme op for virksomheder, der ikke er reelt etableret i det angivelige hjemland. Og direktivforslaget sætter skærpet fokus på, hvad der skal til for at leve op til betingelserne for at udstationere.

Når formandskabet har måttet konkludere, at forslaget ikke er moden til at sætte til politisk forhandling, så er det fordi, at modsætningerne er for store vedr. de centrale bestemmelser om tilladte kontrolforanstaltninger og kædeansvar. Især vedr. tilladte kontrolforanstaltninger er der en gruppe lande, der insisterer på en lukket – eller udtømmende - liste, som oprindeligt foreslået af Kommissionen, og en anden gruppe, der insisterer på en åben liste.

Regeringen lægger vægt på, at Danmark i fremtiden skal have mulighed for at indføre nye foranstaltninger, som man ikke kunne forudse. Og derfor tilhører vi dem, der går ind for en åben liste. Jeg synes, at det er besynderligt, at man i et direktiv om bedre håndhævelse lægger begrænsninger på medlemsstaternes mulighed for at indføre foranstaltninger, som de vurderer, er nødvendige.

Men vi har været lydhøre over for at overveje, at kombinere en sådan åben liste med et krav om gennemsigtighed. Vi er indstillet på, at når man skal indføre nye foranstaltninger, må man være klar til at begrunde, hvorfor de er i overensstemmelse med EU-retten.

Et sådan forslag har formandskabet været inde på som en kompromismulighed, men desværre har det ikke kunnet bygge bro.

Som nævnt gør vi allerede meget i vores nationale indsats for at bekæmpe social dumping. Den indsats vil vi fortsætte med inden for de gældende EU-retlige rammer, og så må vi se, om rammerne på sigt ændrer sig.

For så vidt angår EPSCO-rådsmødet, bliver sagen nu sat på dagsordenen i form af en fremskridtsrapport fra det irske formandskab. Så må vi afvente, hvilke ambitioner det kommende litauiske formandskab har.

***

[Supplerende pensioner]

Den næste sag, jeg vil fremhæve, er dagsordenens punkt 2 om direktivforslaget om supplerende pensionsrettigheder. Sagen blev forelagt til forhandlingsoplæg i FEU.

Det irske formandskab har prioriteret sagen højt, og har nu sat sagen på dagsordenen til politisk enighed.

Hvad går forslaget så ud på?

Formålet med forslaget er at *fjerne barrierer for arbejdskraftens fri bevægelighed*, således at vandrende arbejdstagere (ikke at forveksle med udstationerede arbejdstagere), der – som led i deres ansættelsesforhold – indbetaler til en pensionsordning eller optjener en ret til pension, bevarer disse rettigheder i tilfælde af jobskifte.

Det oprindelige forslag skulle gælde for både den grænseoverskridende og den nationale situation.

Med det seneste kompromisforslag fra det irske formandskab skal direktivet kun gælde for *den grænseoverskridende situation*, dvs. hvor en lønmodtager, der er medlem af en pensionsordning, skifter job og flytter til en anden medlemsstat.

Lønmodtageren sikres med forslaget ret til at bevare pensionen som en hvilende ret i pensionsordningen.

Det helt centrale i forslaget er altså nu, at vandrende arbejdstagere får ret til at bevare deres pension som en hvilende ret i den pensionsordning, de har indbetalt til.

Det er der i vidt omfang mulighed for i Danmark i dag. Og den del af forslaget giver isoleret set ikke problemer for det danske system.

Mere problematisk for Danmark er det, at forslaget indeholder bestemmelser om kriterier for *optjening af pensionsret*.

I Danmark er arbejdsmarkedspensioner primært reguleret via kollektive overenskomster, som bl.a. fastsætter kriterier for optjening af pensionsrettigheder.

Typisk er det aftalt, at en lønmodtager skal være ansat i mellem 2-9 måneder, før man blive medlem af en ordning og indbetaler til den. Og typisk skal lønmodtageren være fyldt 20 eller 21 år, før der er adgang til ordningen.

Formandskabet har i det seneste kompromisforslag fastholdt bestemmelsen om optjeningsbetingelser for adgang til en pensionsordning og foreslår, at der skal gælde en aldersgrænse på 21 år og en 2-årig karensfrist. Formandskabet lægger også op til, at medlemslandene med direktivet opfordres til at give nationale lønmodtagere samme vilkår som vandrende arbejdstagere.

Regeringen støtter som udgangspunkt at man fjerner barrierer for folk, der ønsker at arbejde på tværs af grænserne i EU, herunder på pensionsområdet. Og regeringen er positiv overfor tiltag, der styrker pensionsordningerne i EU, ligesom regeringen finder at så mange ordninger som muligt skal være omfattet af direktivet. Hvis direktivet skal give mening,

skal alle lande være med, så alle lønmodtagere får gavn af direktivet.

Det har hele tiden været indiskutabelt, at de danske arbejdsmarkedspensionsordninger er omfattet af direktivet, og med dette udgangspunkt finder regeringen, at det er afgørende at værne om arbejdsmarkedets parter mulighed for at forhandle overenskomsternes bestemmelser om adgang til pensionsordningerne, også fremadrettet.

Dette opfyldes ikke 100 % i formandskabets seneste kompromisforslag, der for det første indebærer, at overenskomsterne og pensionskasserne potentielt skal håndtere forskellige optjeningsbetingelser afhængig af, om der er tale om en lønmodtager, der bliver i Danmark, eller en vandrende arbejdstager. Og det vil samtidig kunne være administrativt byrdefuldt for arbejdsgivere og pensionskasser at administrere forskellige regler for adgang til ordningerne.

For det andet vil direktivet indebære, at parternes forhandlingsmuligheder mht. optjeningsbetingelser vil blive afgrænset på sigt – også selv om vi kun taler om en begrænset gruppe.

Regeringen er derfor forbeholden overfor denne del af direktivet – og regeringen finder som udgangspunkt ikke, at den merværdi, der kan ligge i at fjerne en hindring for mobilitet, opvejer bekymringerne med hensyn til det danske overenskomstbaserede system.

Det er på den baggrund, at jeg har anmodet – og fået - om europaudvalgets opbakning til et forhandlingsoplæg, der i de videre forhandlinger frem mod EPSCO, giver regeringen mulighed for at;

- lægge afgørende vægt på, at direktivet vil kunne gennemføres ved kollektive aftaler på de punkter, der udelukkende

er overenskomstregulerede i Danmark (dvs. adgangsbetin-
gelserne), og at der i direktivet sikres mest mulig fleksibi-
litet til parterne.

- lægge vægt på, at så mange ordninger som muligt omfattes af direktivet, (så det får reel merværdi).

***

[EU 2020]

Det næste punkt, jeg vil nævne, handler om det europæiske semester og forberedelsen af mødet i Det europæiske Råd i slutningen af juni.

Der er en række underpunkter til dette punkt. Jeg vil koncentrere mig om de landespecifikke henstillinger, som Rådet – som altid på denne tid af året – skal vedtage. Det er anbefalinger til, hvordan vi i EU omsætter de overordnede mål i 2020 strategien til praksis gennem konkrete initiativer i medlemslandene.

[Landespecifikke henstillinger]

Det er tydeligt for alle, at vi i EU desværre fortsat står overfor for betydelige økonomiske og strukturelle udfordringer. Arbejdsløsheden – særligt for unge – er i flere lande alarmende høj. Ligesom der er for mange, der mister fodfæstet på arbejdsmarkedet. Det er udfordringer, der står højt på den europæiske dagsorden. Det er udfordringer, som vi er enige om, vi skal tage alvorligt og gøre noget ved. Og det holder vi hinanden op på. Det er det, vi bruger det ”europæiske semester” til.

Kommissionen har i forhold til Danmark – som I måske allerede har læst om – kun lagt op til tre henstillinger. Heraf én på arbejdsmarkedsområdet, som er helt på linje med, hvor regeringen mener, at vores indsats skal fokuseres.

EU-kommissionen anerkender de betydelige reformer, som Danmark allerede har vedtaget. De fremhæver i den forbin-

delse specifikt vores reform af førtidspension og fleksjobordningen, som forventes at bringe flere fra denne målgruppe tættere på arbejdsmarkedet og i arbejde.

I forhold til arbejdsmarkedet henstilles ordret til Danmark at:

- ”Tage yderligere skridt til at forbedre beskæftigelsespotentialerne for personer på kanten af arbejdsmarkedet, herunder personer med indvandrerbaggrund, langtidsledige og lavt kvalificerede arbejdstagere.”

Kommissionens forslag til henstilling peger på de samme udfordringer på arbejdsmarkedet, som regeringen allerede har fokus på. Regeringen er derfor også enig i henstillingen, og ser den som et relevant bidrag til det videre arbejde med reformer på arbejdsmarkedet.

***

[EGF]

Det sidste punkt, jeg for god ordens skyld vil nævne, er europaministerens sag om Den Europæiske Globaliseringsfond. Punktet er forelagt FEU til orientering, efter regeringen den 1. marts i år fik mandat til at afslutte forhandlingerne om revision af forordningen om Globaliseringsfonden.

Sagen er på dagsordenen for EPSCO til drøftelse og evt. vedtagelse, idet der fortsat er uenighed om enkelte spørgsmål.

Europa-Parlamentet skal derefter høres.

Det er for tidligt at sige, om det vil lykkes at opnå enighed om fonden.